

Mostra allò que per a tu suposa viure com a batejat, seguint Jesús, en una comunitat parroquial

- Primer de tot voldria donar les gràcies als organitzadors, per haver confiat en mi per a impartir aquesta xerrada en el àmbit d'aquesta formació. Espero estar a l'altura del que s'espera de mi.
- Abans de començar la meva xerrada, m'agradaria fer una petita observació, ens han anomenat TESTIMONIS i jo personalment no em sento testimoni de res, el que si potser em defineix més bé, seria una persona compromesa amb la parròquia compromesa a fer comunitat junt amb el rector de la parròquia com a tots els qui esteu avui aquí.
- Quan vaig llegir el títol de la xerrada que se'm encomanava, em va obligar a reflexionar molt sobre la meva vida.
- I me'n vaig donar compte que el primer que he de fer és donar gràcies a Déu per totes les persones que m'han ajudat a créixer en la fe, com han estat primer: la família, especialment la meva mare que em va inculcar la importància d'assistir a missa cada diumenge (no sé com s'ho feia, però cada vegada que me'n anava a jugar amb els meus amics i no assistia a missa quan arribava a casa hi havia bronca, és a dir, em brugolava com se sol dir al meu poble). I això va fer que la meva assistència a missa cada vegada adquirís més sentit, fins al punt que ara no puc prescindir d'ella. També voldria recordar la meva padrina materna a la que era habitual veure-la resar el rosari en companyia d'altres veïnes a l'entrada de casa. (això avui és impensable). Donar gràcies, també als mossens que han passat per la parròquia, especialment Mn. Ramon Vila (que va fer molt pel jovent de la meva època mitjançant la música) i a Mn. Josep Maria Cistaré (què em va donar una lliçó de servei a l'Església molt important ja que tot hi està molt impedit per la edat i la malaltia, és va mantenir al peu del canó com se sol dir, fins que no va poder més). També tinc que donar gràcies a ma meva dona Maria Pilar per donar-me suport en el meu ministeri.
- Penso que tots aquests testimonis (família i mossens) que acabo d'anomenar, m'han portat a viure el cristianisme a viure com a batejat, a tenir un sentiment de servei i d'entrega vers la comunitat, en el meu cas a la comunitat de la Granja d'Escarp.
- Sempre, des de molt jove, he estat compromès en la parròquia, com a escolà, després sent més gran com a lector, ministre de la comunió, com a animador de comunitat i ara com a diaca, ajudant en les tasques pastorals als mossens que han anat passant per la parròquia fins ara.

- Avui en dia, estic col·laborant amb Mn. Paul Fecheta que ha vingut des de Romania i que s'ha adaptat molt bé a la nostra realitat i hi ha una molt bona penetració i entesa.
- Quina és la nostra màxima inquietud (la de Mn. Pau i la que un servidor comparteix amb absolut convenciment: la de recuperar el sentit de parròquia i fer comunitat.
- Com sabeu, els mossens avui en dia i la del Mn Pau no és diferent; al portar tants pobles, els és impossible conviure amb les diferents comunitats de la forma que el seu ministeri requereix (esdevenir un més de la comunitat, un més del poble) i això per a ells és molt difícil com he dit avants per falta de temps i aquí radica el meu ministeri, intentar COMPLEMENTAR aquestes mancances, amb humilitat i voluntat de servei, és a dir, intentar que la gent de la comunitat de la Granja d'Escarp tinguin un sentiment de que al poble hi ha un referent religiós, al qui es puguin atansar en moments de necessitat i això no vol dir que substitueixi al mossèn, sinó que els puc adreçar al mossèn i al mossèn el puc ajudar a entendre el context d'aquella persona en concret, per a que la pugui ajudar amb més coneixement de causa, perquè per a ells, per les limitacions que he acabat d'esmentar els és impossible conèixer.
- La comunitat a més de l'Eucaristia, és la base per a que Jesús es faci present en el nostre entorn, ja que sense comunitat, no hi pot haver actes d'amor, d'entrega i de servei , sols hi ha individualisme i nihilisme.
- Ja que els actes d'amor expressats per mitjà del servei als germans de la pròpia comunitat és com un combustible que nodreix la nostra amistat amb Jesús i el millor testimoni que podem fer per atansar Jesús als nostres germans.
- I aquesta és la meva forma de viure com a batejat, intentar recuperar junt amb el Mn., el sentit de comunitat i el sentit de parròquia en el nostre poble.
- Hens hem donat compte que, fen el símil del Papa Francesc sobre la Perifèria, que la perifèria en els nostres pobles, és la plaça del poble, per tant, hem de recuperar la plaça del poble.
- I com ho hem de fer?, doncs, seguint un símil bèl·lic, hem de conquerir la plaça del poble, i com és guanya una guerra?, coneixent l'enemic.
- Pot ser que aquest símil bèl·lic no és massa apropiat en els temps que corren, però empreneu-vos-ho com una metàfora o com una guerra justa.
- Quines son les característiques del enemic: Indiferència religiosa.

- Quines estratègies podem aplicar per combatre aquesta indiferència religiosa dels nostres conciutadans?, doncs, tant Mn. Pau com un servidor, no ho sabem, però una cosa sí que tenim clara, que si ens deixem portar pel desànim, no solament perdrem la plaça, sinó també el campanar, per això hem optat per procurar fer present Jesús en el nostre entorn, per mitjà d'actes d'entrega i servei.
- I aquí és on un servidor intento col·laborar al el Mn. més directament:
- Com, doncs:

1.- Fent-me trobadís.

Cada diumenge al matí participo a xerrades i a tertúlies espontànies amb els meus amics i a vegades sorprenent-me reunint-me amb persones que no són del meu entorn més proper i fem petar la xerrada i quasi sempre surten temes de religió que hem serveixen per fer catequesis inclús en el bar.

2.- Procurant cada diumenge penjar el full dominical al tauló d'anuncis dels bars. Com sabeu als taulons dels bars es fiquen les notícies que poden interessar a la comunitat, doncs, quina millor notícia que la Paraula de Déu. Sols que hi donin un cop d'ull, gràcies al titular que fica amb negreta, Mn. Pedrós ja és fan una idea de la Paraula de Déu del diumenge. Si ells no venen a escoltar la paraula doncs apropem-la a ells. Jo veig aquesta acció com una acció missionera, humil, silenciosa però plena de contingut, ja que és portadora de la veritat divina. (Al començament hem feia una mica de vergonya, però un dia li vaig preguntar al cambrer si la gent s'ho mirava i em va dir que hi havia persones que s'ho miraven i aquest comentari em va ajudar a ser constant, i cada diumenge ho penjo i quan no ho faig ho trobo en falta, ara és curiós ningú m'ha qüestionat aquesta acció tot el contrari sí alguna vegada no la penjo, sempre hi ha algú que hem diu, i avui que passa que no penges la fulla).

3.- Sempre que tinc la oportunitat i el moment m'ho permet no deixo mai passar la oportunitat per invitar l'assistència a la missa, sigui qui sigui, el que tinc al davant, però sempre amb delicadesa i amb un context adient.

4.- Cada començament de curs invitem a la catequesi no únicament des de l'església després de la celebració de la missa, sinó fent una crida a tot el poble, i és molt simbòlic, perquè els altaveus estan al campanar.

A la catequesi també intento que els nens/es i els nois/ies li trobin sentit al silenci com una font de trobada amb el Senyor. (Costa fer-ne més d'un minut)

5. Quan m'assabento que hi ha una persona malalta al poble, doncs quan veig un familiar m'hi interesso per ell/lla i sempre li ofereixo la possibilitat de que el pugui visitar el mossèn o li ofereixo la possibilitat de poder rebre la comunió a casa.

6. Estem present a les xarxes socials: a Instagram, Facebook, Whatsapp.

On cada dia hi penjo l'evangeli del dia (frases molt curtes i un petit comentari) junt amb el sant del dia i una cita de Mafalda o del Petit príncep.

7. Sempre que estic al poble obro la missa. Sempre hi entra algú (no sé qui ho necessita però una cosa està clara sempre hi ha algú que ho necessita)

8. Faig la catequesi tant de comunió com de confirmació.

9. Amb celebració amb els amics beneeixo la taula. Son ells qui m'ho demanen. I també el diumenge de rams a la tarda al acabar el via crucis beneïm el terme del poble.

10 A la festa Major, per iniciativa del jovent, beneeixo la penya i ells en canvi venent a portar la imatge de Sant Jaume a la processó i últimament es queden a escoltar missa. Això va sorgir d'una invitació del president de la penya estan a la piscina

11 En la celebració de la Paraula procuro que l'homilia estigui orientada a moure els cors i no tant exegetica (que prenguin consciència que la missa comença quan s'acaba la missa, donant testimoni de la nostra fe al nostre entorn) i a cultivar molt el silenci.

Un moment de silenci després de les lectures, un moment de silenci després de la comunió.

12 Avants de que vingui el Mn. i la gent a missa, procuro que tot estigui a punt.

13 Quan el mossèn no pot, per motius d'infermetat o de vacances, fer les misses als pobles que té encomanats, un servidor procuro donar aquest servei fent la L. P. no únicament a la Granja d'Escarp sinó també a Massalcoreig, Serós i a Aitona

14 Aportar espais de pregaria. Rosari abans de la missa del dissabte i exposició del Santíssim abans de la celebració dominical. El rosari abans de la missa (el vaig començar fent-lo jo i ara el fa un home del poble que es va oferir a fer-lo). Via crucis per setmana santa, així com tots els altres actes devocionals d'aquesta setmana, que com podeu imaginar el Mn. no hi pot arribar.

- Bé, no hem vull allargar més, simplement voldria destacar la importància que té per a poder mantenir el sentit religiós d'una comunitat i fer present Jesús en cada un dels actes quotidians de la vida d'una parròquia, el fet de que a cada poble, hi hagi un referent religiós, que puguin col·laborar amb els Mns. a fer una tasca pastoral el més completa possible i per això els catequistes, ministres de la comunió, els agents de pastoral i els animadors de comunitat, i/o els diaques, són una peça importantíssima per poder portar a terme aquesta tasca evangelitzadora i així poder recuperar la plaça del poble i mantenir l'esperança en una església missionera on hi puguin sortir brots verds, per així evitar que es perdin les parròquies.

Moltes gràcies.